

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta victoris papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

Incipiunt decreta Victoris pape de Pascha et

Causis reliquis.

ICTOR Romanæ ac vniuersalis Ecclesiæ archiepûs Theophilo
epo. & cunctis fratribus in Alexadria dño famulâtibz in dño salutē.
¶ Multa mihi gratulatio dilectissimi fr̄s q̄ manifestato sicut optam⁹
p̄ grām dei lumine euāgelicæ claritatis & ab Ecclesia iā magna ex p̄
te p̄niciosi erroris nocte depulsa, credite nobis disp̄atōis fruct⁹ cre
scit, & augmētā in dño. ¶ Celebritatē sancti paschæ die dñica agi de
bere p̄decessores n̄ri iā statuerūt, & nos illud eadē die celebrare solē
niter mādamus, q̄a nō decet vt mēbra à capite discrepēt, nec cōtraria
gerāt. A quartadecima vero luna primi mēsis vsq; ad vicesimū primū
eiusdē mēsis diē eadē celebret festiuitas. Eodē vero tpe baptism⁹ cele

A
Anno dñi
180: tēpe
Helij, p̄ri
natis

brandus est catholicus, sed tñ si necesse fuerit, aut mortis periculū ingruerit gētiles ad fidē ve
niētes q̄cūq; loco, vel momēto vbicūq; euenerit, siue in flumine, siue in mari, siue in fontibus,
tr̄n Ch̄riana cōfessione credulitate clarificata baptizent. Ipsis quoq; qd' in baptismo polliciti
sunt summope est attendendū, ne infideles sed fideles inueniant. Ipsi vero q̄ infidelitatis nota asp
gunt, infames efficiunt, atq; iter fideles m̄ime reputant. Hæc vero statuta nulla debēt ip̄robita
te cōuelli nulla nouitate mutari, q̄a alia rō est seculariū, alia ē diuinaz. ¶ Audiuius nāq; apud
vos v̄rosq; diuerfa iudicia fieri, & icerta iudicare, icerta charissimi nullaten⁹ iudicem⁹, q̄ ad usq;
veniat dñs, q̄ latētia p̄ducat in lucē, & illuminabit abscondita tenebraz, & manifestabit cōsilia
cordiū, q̄a quīs vera sint, nō tñ credēda, nisi q̄ manifestis iudicijs cōproban̄t, nisi q̄ manifesto
iudicio cōuincunt, nisi q̄ iudiciario ordie publicant. Silt ea vos iudicare ad aplicā delatū ē sedē,
q̄ p̄ter n̄fam vobis definire nō licet autoritatē ep̄oz causas, vñ ita cōstitutū liquet à tpe ap̄loz
& deinceps. Placuit vt accusatus vel iudicatus à cōprouincialibus in aliq; cā ep̄s licēter appeller
& deat aplicē sedis p̄tōficē, q̄ aut p̄ se, aut p̄ vicarios suos eius retractari negotiū p̄curet, & dū
iterato iudicio pontifex causam suā agat, nullus alius in eius loco ponat, aut ordinet ep̄tis, q̄m
quāq; cōprouincialibus ep̄is accusati causam p̄tōficis scrutari liceat, nō tñ diffinire incōsulro
Romano p̄tōfice p̄missum est, cū beato Petro ap̄lo nō ab alio q̄ ab ip̄so dictū sit dño. Quæcūq;
ligaueris sup̄ terrā, erunt ligata & in cælo, & quæcūq; solueris sup̄ terrā, erunt soluta & in cæ
lo. Et alibi in institutis legit Aplici. Si qs putauerit se à pp̄rio metropolitano grauari, apud
p̄riarcham vel primatē dioceseōs, aut penes v̄ris apostolicæ Ecclesiæ iudicet sedē. Nihil aliud
est fr̄s talis p̄sumptio, nisi apostoloz fuoz q̄ successoz terminos transgredi, eozq; decreta
violare. Culpant em̄ (vt scriptū est) fr̄s, q̄a aliter circa ep̄os iudicare p̄sumūt q̄ apostolicē sedis
papæ fieri placuerit. Et qs est q̄ iudicat eum quē dñs sibi & huic sanctæ sedi reseruari voluit iu
dicandū: Ait nāq; dñs p̄ p̄phetā Esaiā: Dñe deus auxiliator meus, ideo nō sum confusus, ideo
posui faciē meā vt petrā durissimā, & scio quia non cōfundar, iuxta est q̄ iustificat me. Quis cō
tradicit mihi? Itemus simul. Quis est aduersarius meus? accedat ad me, ecce dñs deus meus, au
xilator meus. Quis est q̄ condēnet me? ecce oēs quasi vestimētum contereñt, tinea comedet
eos. Quis ex vobis timēs dñm, audiēs vocē serui sui? Quis ambulauit in tenebris, & nō est lumē
ei? Speret in noie dñi, & innitāt sup̄ deū suū. Ecce vos oēs accendētes ignē, accincti flāmis, am
bulatē in lumine ignis v̄ri, & flāmis quas succēdistis. De manu mea factū est hoc vobis, in dolo
ribz dormietis. Audite me q̄ sequimini qd' iustū est, & quæritis dñm, attēdite ad petrā, vnde
excisi estis, & ad cauernā laci, de q̄ p̄cisi estis. Attēdite ad Abrahā patrē v̄rm, & ad Sarā quæ pe
perit vos, q̄a vnū vocauit eū, & h̄ndixi ei, & multiplicauit eū. Consolabit ergo dñs syō, & cōsola
bit oēs ruinas ei⁹. Et ponet desertū eius q̄si delicias & solitudinē eius q̄si ortū dñi, gaudiū & lē
titia iueniet in ea ḡfraz actio & vox laudis. Attendite ad me populus meus, & tribus mea me au
dite. Quia lex à me exiet & iudiciū meū in lucē populoz req̄scet, p̄pe ē iustus meus, egressus ē
saluator meus, & brachiū meū populos iudicabit, me insulæ expectabūt & brachiū meū sustine
bunt. Leuate in cælū oculos v̄ros, & videte sub terra deorsum, q̄a celi sicut fumus liquefēt, &
terra sicut vestimētum atteret, & habitatores eius sicut hæc interibūt. Salus autē mea in semp
ternū erit, & iustitia mea nō deficiet. Audite me q̄ scitis iustū, populus lex mea in corde eoz.
Nolite timere opprobriū hoīm, & blasphemias eoz, sicut em̄ vestimētū, sic comedet eos ver
mis, & sicut lanā sic deuorabit eos tinea. Salus autē mea in sempiternū erit, & iustitia mea in ge
neratōe & generationē. Multis mundi huius illecebris, multis vanitatibus resistēdum est, vt ve
ræ charitatis & continētiz obtineat integritas. Dñs em̄ nullū vult perire, sed oēs saluos fieri.
Certus autē sum vos ad hæc emēdanda vel defendēda dño auxiliante p̄ficere. Data. XIII. Calē.
Augusti, Commodo & Gratiano, IIII. consulibus, concess.

B

E 4 ¶ Cuius

Epistola ad Aphros de causis superioribus

¶ Cuius supra epistola ad Aphros, de causis superioribus.

Victor Romanæ Ecclesiæ vrbis archiepûs, vniuersis epîs p Aphricam constitutis in dño salutē. Semp em̄ in æterno consilio dei manit humani gn̄is incōmutabil̄ por dinata reparatio, sed ordore; p dñm n̄m Iesum Ch̄m tpaliter gerēdaz; dispositioe verbi diuini sumpfit exordiū. Quapropter oportet vos fr̄es vn̄animes eē, & adminiculū vicissim ferre. In re c̄ta ergo fide & in sacramētis diuinis non discrepare, sed concordēs esse, quia licet pauci sitis maloz; comparatōe, si tamē concordēs fueritis facile auxiliāte dño, v̄ros insidiatores superabitis. Si vero discordēs (qd' abfit) fueritis non superabitis, sed superabimini. Perlatū est em̄ ad sedē apostolicā aliquos v̄rm nocere fr̄es velle, & vt cadant decertare, s̄lt̄ in sacramētis discrepare, & ob id contētiōnes & æmulatōes inter vos fieri, à qbus dissentōibus vos auertere, & in his oibus cōcordare, & opē ferre vicissim mādamus. Nā si hoc agere cito neglexeritis, & vicissim recōciliari nō studueritis ab apostolicæ sedis & totius Ecclesiæ cōione vos pellere non dubitētis, nec attēditis charissimi, qualiter dñs p Esaiā pphetā talibus cōminatus est, dicēs: Dñs eī locutus ē verbū hoc, luxit & defluxit terra, & infirmata ē, defluxit orbis, & infirmata ē altitudo populi terræ, & terra iterfecta ē ab habitatoribus suis, q̄a trāsgressi sunt leges, mutauerūt ius, dissipauerunt fœdus sempiternū. Propter hoc maledictio vorabit terrā, & peccabūt habitatores eius, ideoq; insaniēt cultores eius, & relinquent hoīes pauci, luxit vindemia, infirmata ē vitis, ingemuerunt oēs q; lētabant corde, cessauit gaudiū tympanoz; quieuit sonitus lætantiū, cōticuit dulcedo citharę, cū cātico nō bibēt vinū, amara erit portio bibētibus illā, attrita ē ciuitas vanitatis, clausa ē oīs domus nullo introeūte. Clamor erit super vino in plateis, deserta ē oīs lætitia, trāslauit est gaudiū terræ, relicta ē in vrbe solitudo, & calamitas opprimet portas. Quia hæc erūt in medio terræ, & in medio populoz;, quō si pauca oliuæ q; remāsest, excutiant ex olea, & racemi cū fuerit finitima vindemia, hi leuabūt vocē suā atq; laudabunt, cū glorificatus fuerit dñs hinniēt de mari. Propter hoc in doctrinis glorificate dñm, & in insulis maris nomē dñi dei Israel, & dñs in ofone quā discipulos suos docuit orare, ait: Pater n̄r qui es in cælis, sanctificet nomē tuū. In bonis & iustis hoibus sanctificat nomē dñi, & in malis blasphemat, & ipsa p se veritas ait: Si offers munus tuū ad altare, & vade prius recōciliari fratri tuo, & postea offeres munus tuū. Nulli vero liceat doctrinā euāgelicā deferere, & sacerdotali honore gaudere. Data Calē. Septēbris, Laterano & Ruffino. iiii. cc. cōsulibus.

Incipiunt decreta Zepherini pape.

D
Anno dñi
208. rēpe
Seueri
Imperato.

ROMANA E vrbis archiepûs Zepherinus omnibus p Siciliam cōstitutis epîs in dño salutē. ¶ Diuinæ circa nos gr̄æ memores esse debemus que nos p dignationis suæ miam ob hoc ad fastigium sacerdotale puexit, vt mādatis ipsius inhærētes, & in quadam sacerdotū eius speculatōe constituti phibeamus illicita & sequēda doceamus. Sicut stellas cœli nō extinguit nox, sic mentes fidelū firmamēto inhærētes sanctæ scripturæ non obscurat mundana iniquitas. Idcirco meditari vos oportet & scripturas, & p̄cepta diuina, quæ in scripturis cōtinent diligētē attendere, ne trāsgressores legis dei, sed impletores appareatis. ¶ Patriarchæ vero vel primates accusatū discutiētēs ep̄m, nō añ sn̄iam pferant finitiuā, quā apostolica fulti autoritate, ac reum seipm̄ confiteat, aut pinnocētes & regulariter examinatos conuincat testes. Qui minori non sint numero, q̄ illi discipuli fuerunt, quos dñs ad adiumentū apostolor; eligere p̄cepit. i. septuaginta duo. Detractores quoq; q; diuina autoritate eradicandi sunt, & authores inimicor; ab episcopali submouemus accusatōe vel testimonio, nec summor; q̄spiam minor; accusatōibus impetat aut dispareat, neq; in re dubia certa iudicet sn̄ia, nec vllum iudicium, nisi ordinabiliter habitū teneat. Absens vero nemo iudicet, q̄a & diuinæ & humanæ hoc phibēt leges. Accusatores aut̄ eoz; om̄i careant suspitōe, q̄a columnas suas dñs firmiter stare voluit, nō à qbuslibet agitari. Nullum aut̄ eoz; sn̄ia à non suo iudice dicta cōstringat, q̄a & leges seculi idipm̄ fieri p̄cipiunt. Duodecim em̄ iudices qlibet ep̄s accusatus si necesse fuerit, eligat, à qbus eius causa iuste iudicet, nec prius audiat, aut excōmunicet, vel iudicet, q̄ ipsi p se eligant, & regulariter vocatus ad suos; primo conuentū epoz; p eos eius causa iuste audiat, & rōnabiliter discernat. Finis vero eius causæ ad sedē Apostolicam deferat, vt ibidē terminet. Nec antea finiat, sicut ab Apostolis vel successoribus eoz; olim statutum est, quā eius autoritate fulcia, ad eam quoq; ab omnibus (maxime tamen ab oppressis) appellandum est & concurrendum quasi ad matrem, vt eius vberibus nutriantur, autoritate defendant, & à suis oppressionibus releuent, quia non potest, nec debet mater obliuisci filium suum.

¶ Iudi-